

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **J. K.**, nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2021, č.j. JMK 155079/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 29.10.2021, č.j. JMK 155079/2021, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 800 Kč k rukám JUDr. Radka Bechyně, advokáta, sídlem Legerova 148, Kolín, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Znojmo ze dne 20. 10. 2020, č. j. MUZN 187744/2020, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný ve svém rozhodnutí nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele. V jednotlivých žalobních námitkách žalobce odkázal mj. na rozhodovací praxi blíže neoznačených správních orgánů (rozhodnutí označil pouze čísly jednacími a daty rozhodnutí, v přílohách žaloby doložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín a Městského úřadu Černovice, která odpovídala dvěma číslům jednacím uvedeným v žalobě) a uvedl, že se žalovaný měl s ohledem na zásadu legitimního očekávání zabývat jednotlivými rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Žalobce odkázal na to, že ve svém odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, k čemuž žalovaný uvedl, že posuzuje pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
4. V konkrétních případech odkázal na pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, ve kterém (kolonka č. 5) nelze z popisu určit přesné místo spáchání přestupku, kdy je název obce vlivem zápisu zcela nečitelný a taktéž chybí č. p. nebo jakýkoliv jiný údaj, podle kterého by bylo možné určit přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále právní kvalifikace této povinnosti je zapsána chybně a zkratkovitě: „§ 6/1c z. č. 361/2000“, namísto § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání a v kolonce č. 7 není jednoznačně uvedeno, jakou formou mělo být přestupkové jednání spácháno. Dále odkázal na pokutový blok ze dne 11. 8. 2019, v němž v kolonce č. 7 není uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Obecně se vyjádřil k přezkoumatelnosti pokutových bloků a ke konkrétním pokutovým blokům uvedl, že se s namítanými formálními vadami vypořádal v napadeném rozhodnutí.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, její důvodnost podle něj zpochybňuje již její zjevná šablonovitost, podstatná část argumentace uvedená v žalobě zcela nepřiléhá na dosavadní průběh řízení a jde z velké části o stále tatáž nepodložená tvrzení, jež byla již mnohokrát vyvrácena a nemají ve spise oporu. Uvedl, že respektoval veškeré odvolací důvody a přiměřeně se jimi s ohledem na povahu řízení a klíčové aspekty věci zabýval a totéž platí i pro dostupné důkazní prostředky, vypořádal se i s aplikací principu předvídatelnosti dle žalobcem předkládané interpretace.
7. Konstatoval, že správní orgány ve svých rozhodnutích náležitě objasnili, na základě jakých podkladů o věci rozhodly a posoudily oprávněnost a správnost sporných záznamů bodů, přičemž náležitě odůvodnily, proč se nezabývaly pokutovými bloky a jejich obsahem a vystačily si toliko oznámeními o uložení pokuty, tyto podklady náležitě zhodnotily a vyšly z toho, že tyto dostatečně prokazují v nich uvedené skutečnosti klíčové pro záznam bodů. K tomu tedy žalovaný odkazuje na své rozhodnutí i rozhodnutí orgánu prvního

stupně, přičemž trvá na tom, že podklady obou rozhodnutí jsou zcela jednoznačné a o jejich náležitostech a dostatečnosti není pochyb. Správní orgány přitom postupovali plně na základě aktuální a na věc dopadající judikatury správních soudů. Žalobcem předkládané nedostatky předmětných bloků/příkazů jsou zcela irelevantní, neboť v daném řízení nebyly splněny předpoklady, aby bylo tyto podklady nutné shromáždit a zkoumat, a správní orgány mohly o správnosti a oprávněnosti relevantních záznamů rozhodnout toliko na základě ostatních jimi shromážděných podkladů, zejména tedy jednotlivých oznámení o uložení pokuty a příslušných výpisů z bodového hodnocení a evidenční karty řidiče.

8. Dále uvedl, že i kdyby tyto pochybnosti relevantní byly, tak jako tak by byly zcela bezpředmětné. V případě přestupku ze dne 03. 08. 2020 šlo totiž o nesplnění povinnosti být za jízdy připoután, tedy je zcela irelevantní pro potřeby záznamu bodů, zda v bloku skutečně bylo či nebylo přesně uvedeno konkrétní místo spáchání, neboť tuto povinnost má řidič za jízdy vždy a všude (tj. nevzniká například na základě dopravní značky či pouze v obci) a pokud by ji neměl, vůbec by tento přestupek nemohl spáchat. Taktéž zkratkovitý popis přestupku není nijak na škodu (ostatně i pouhé označení konkrétního ustanovení zákona by plně postačovalo. U tohoto přestupku i přestupku ze dne 11. 08. 2019 (přepravování dítěte ve vozidle, které nebylo správně umístěno a připoutáno v autosedačce, případně tato nebyla správně umístěna) pak žalobce namítl, že zde není označená forma zavinění, kdy vyznačení či nevyznačení této části bloku je opět pro způsoblost bloku a oprávněnost či správnost dotčeného bodového záznamu zcela nepodstatné. Za uvedená jednání by body náležely v obou případech (přičemž alespoň nedbalostně toto jednání žalobce spáchal, jinak by vůbec nebylo o přestupku rozhodnuto). Ostatně ani žalobce nijak nespecifikuje, jak tato údajná vada mohla fakticky zpochybnit způsoblost dotčeného bloku.
9. Podle žalovaného záznamy byly účastníku provedeny správně, v souladu se zákonem a oprávněně. Správní orgány přitom objasnily, proč obstaraly pouze ty podklady, které obstaraly a proč toto bylo dostatečné pro řádné projednání věci. Tento postup náležitě odůvodnily a podložily zákonem i příslušnou judikaturou. Správní orgány tedy náležitě zjistily stav věci a náležitě věc projednaly a rozhodly o ní. Jakékoliv pochybnosti žalobce stran rozsahu obstaraných podkladů či jejich řádného vyhodnocení jsou tak nepodložené a nedůvodné, k čemuž žalovaný opět odkazuje plně na své rozhodnutí.

IV. Posouzení věci

10. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl za podmínek ustanovení § 51 s.ř.s.
11. Na úvod se krajský soud zabýval možnou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o vadu, kterou se musí zabývat z úřední povinnosti a která by ze své podstaty znemožnila přezkum napadeného rozhodnutí.
12. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu o opravném prostředku je přitom dána, pokud se se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi uplatněnými námitkami. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek

důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45). Institut nepřezkoumatelnosti přitom nelze rozšiřovat a vztahovat jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, i když výslovně nereaguje na všechny myslitelné aspekty odvolacích námitek a dopustí se dílčích nedostatků odůvodnění.

13. Podle názoru zdejšího soudu je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nevypořádání odvolací námítky související s pokutovým blokem ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248. Žalovaný přistoupil k velmi formálně podanému odvolání obdobně paušálně jako sám žalobce k podání odvolání. Věcná reakce na podané odvolací námítky však ze strany žalovaného absentuje, což souvisí s právním názorem žalovaného, že nebylo pro vyřešení námitek žalobce proti záznamu bodů třeba obstarávat k oznámením o spácháním přestupku i originály pokutových bloků. Tento názor soud ale, jak vyplývá z níže uvedeného, nepovažuje v nyní projednávané věci za správný. S ohledem na to, že ve správním spise není doložen pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, je žalobou napadené rozhodnutí vystavěno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, v důsledku čehož nemá napadené rozhodnutí oporu v předloženém správním spisu.
14. Judikatura správních soudů se k otázce toho, kdy mohou být pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, vyjádřila již opakovaně. Případně to shrnuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40: „[9] Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 a mnoho dalších). ... [13] Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“
15. Soud nezpochybňuje závěry správních orgánů podpořené judikaturou správních soudů ohledně dostatečnosti oznámení o spáchání přestupku pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, nicméně v nyní projednávané věci jde o nejméně o to, zda se v případě pokutového bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, vůbec jedná o způsobilý

podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že již v řízení před správním orgánem prvního stupně žalobce uvedl, že místo spáchání přestupku je v pokutovém bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, uvedeno nečitelně. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z podání žalobce ze dne 16. 9. 2020 – *Vyjádření se k podkladům správního spisu*, ve kterém žalobce odkázal na přiložený návrh na zahájení přezkumného řízení a navrhl přerušení řízení o námitkách. Návrh na zahájení přezkumného řízení směřoval proti pokutovému bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, a žalobce v něm, mimo jiné, uvedl, že z kolonky č. 5 nelze z popisu určit přesné místo spáchání přestupku, název obce je vlivem zápisu zcela nečitelný a chybí č. p. nebo jakýkoliv jiný údaj, podle kterého by bylo možné určit místo spáchání přestupkového jednání.
17. S tímto se správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí vypořádal odkazem na to, že není povinen v řízení o námitkách vyčkávat rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku a stav věci relevantní pro rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů lze bezpečně zjistit na základě podkladů obsažených ve spisovém materiálu.
18. V podaném odvolání žalobce taktéž učinil předmětný pokutový blok předmětem posouzení. Soud zcela souhlasí se žalovaným, že odvolání žalobce vykazuje jednoznačně rysy paušální procesní obrany tak, jak byla a je uplatňována zástupcem žalobce v řadě jiných řízení. Nicméně v rámci této procesní obrany žalobce k předmětnému bloku uvedl, že v jeho kolonce č. 5 „*není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa.*“
19. Bez jakýchkoliv pochybností ze správního spisu plyne, že žalobce na vady předmětného pokutového bloku opakovaně upozornil jak před správním orgánem prvního stupně, tak i, byť velmi paušálně, i v řízení před žalovaným. Je proto otázkou, zda měly správní orgány na takto uplatněnou námitku reagovat, a podle názoru zdejšího soudu ano, neboť bylo povinností vypořádat se s tím, zda nejméně předmětný pokutový blok, vůči němuž bylo vzneseno podezření již v řízení před správním orgánem prvního stupně, je nebo není způsobilým podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče.
20. Jak soud výše uvedl, Nejvyšší správní soud podstatně pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče je, že existuje způsobilý podklad pro záznam a námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Zároveň Nejvyšší správní soud zdůraznil, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, neboť rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
21. Nezaměnitelné uvedení místa spáchání přestupu je jednou z esenciálních náležitostí rozhodnutí o přestupku v dopravě, neboť vymezení místa spáchání přestupku odlišuje konkrétní jednání pachatele od jiného a spolu s ostatními údaji, které vymezují místo, čas a způsob spáchání, tvoří popis skutku, který je podstatný pro vymezení překážky *ne bis in idem*.
22. Soud v této souvislosti považuje za vhodné odkázat i na další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, dle kterého: „[28] *V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že přestupek sice spáchal, ale byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Vedle toho lze ale zpochybňovat formální náležitosti pokutového bloku – a*

právě takovou námitku vznesl žalobce. Konkrétně namítal, že na bloku není dostatečně specifikováno číslo jeho občanského průkazu a že chybí identifikace státního orgánu – není uvedeno jméno, příjmení, číslo ani funkce osoby, která blok vystavila; úřední razítko nesplňuje zákonné požadavky. To je námitka, která míří na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.

23. [29] Konkrétními náležitostmi pokutového bloku ve vztahu k jeho způsobilosti být podkladem pro záznam bodů, se NSS zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20. Dovodil, že ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze považovat např. pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. Bez vlivu na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů jsou pak následující vady: ověření totožnosti přestupce nesprávným způsobem, chybně uvedené datum narození přestupce, chybějící poučení o způsobu placení pokuty, chybějící či nečitelný podpis policisty a podobně.
24. [30] *Správní orgán je tedy povinen zabývat se určitými formálními náležitostmi pokutového bloku, pokud je řidič konkrétně namítá a pokud mohou zpochybnit způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru. To však stěžovatel neučinil, dokonce to výslovně odmítl. S námitkou žalobce, která se týkala pokutového bloku ze dne 21. 4. 2014, se tak dostatečně nevypořádal, což činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným.*
25. Soud na základě všeho shora uvedeného a obsahu soudního spisu dospěl k závěru, že žalobce v průběhu řízení dostatečně určitě zpochybnil jednu z esenciálních formálních náležitostí pokutového bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, a to vymezení místa spáchání přestupku. Tato námitka je v řízení o námitkách proti zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče způsobilou námitkou a bylo na správním orgánu prvního stupně v prvostupňovém řízení, případně nejpozději na žalovaném v řízení odvolacím, aby doplnil správní spis o pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, a vypořádal se se zcela konkrétní námitkou uplatněnou v řízení před správními orgány.
26. V případě ostatních odvolacích námitek je na žalovaném, aby postupoval s ohledem na shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34. To platí i pro druhý pokutový blok, který učinil žalobce sporným v žalobě. Ani pokutový blok ze dne 11. 8. 2019 se ve správním spisu nenachází, soud tudíž nemohl žádným způsobem hodnotit důvodnost námitky žalobce ve vztahu ke konkrétnímu tvrzení, které je obsaženo v žalobě. Nicméně s ohledem na uvedenou judikaturu i rekapitulovaný obsah správního spisu je vhodné zdůraznit, že proti pokutovému bloku ze dne 11. 8. 2019 nebrojil žalobce ve správním řízení obdobným způsobem jako proti poutovému bloku ze dne 3. 8. 2020, tj. námitkami v řízení před správním orgánem prvního stupně ve spojení s odvoláním.
27. Pouze nad rámec uvedeného soud konstatuje, že důvody, které ve vztahu k jednotlivým blokům uváděl žalovaný ve vyjádření k žalobě, soud nemůže věcně *in concreto* hodnotit, neboť je vázaný obsahem žalobou napadeného rozhodnutí a případné doplňování odůvodnění rozhodnutí v rámci vyjádření k žalobě je nepřípustné. Přesto s ohledem na citovanou judikaturu soud považuje za vhodné se zcela obecně vyjádřit k tvrzení žalovaného ohledně neuvedení místa spáchání deliktu v rámci pokutového bloku. Jak soud uvedl výše, uvedení místa spáchání deliktu je součástí popisu skutkového stavu a vymezuje konkrétně ono konkrétně postihované jednání. Skutečnost, že je řidič povinen být při jízdě připoután bezpečnostním pásem kdykoliv a kdekoliv, sama o sobě neznamená, že místo spáchání deliktu není formální náležitostí výroku rozhodnutí. Jelikož součástí správního spisu není konkrétní pokutový blok, nemohl soud v žádném případě posoudit existenci pochybení v případě pokutového bloku ze dne 3. 8. 2020 a už vůbec ne jeho případný vliv na záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

V. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud po provedeném řízení k závěru, že žalobní námitky jsou důvodné a napadené rozhodnutí je třeba zrušit pro jeho nepřezkoumatelnost a nedostatky skutkových zjištění, v jejichž důsledku nemá napadené rozhodnutí oporu ve správním spisu. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný rozhodne vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
29. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému za zastoupení žalobce zástupcem - advokátkou, které podle § 35 odst. 2 s. ř. s. náleží odměna za zastupování. Pro určení její výše se užije vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč za žalobu a 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému soud vyhověl, a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci a seps žaloby) 2 x 3.100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 2 x 300 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 10.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu